

[Arne Bjerregaard]

Endelig er der spørgsmålet om, hvorledes vi skal måle større vandløb. Kan jeg gå ud og sige til de landmænd, der har en grøft eller en bæk, der er 4 m bred, at det er et større vandløb, og at 2 m altså ikke er et større vandløb? Man må da have en idé om, hvad vi skal forstå ved et større vandløb.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Hr. Arne Bjerregaard sagde, at jeg hverken havde svaret på hans spørgsmål om en erstatnings størrelse, eller om der blev erstatning. Jeg mener, jeg svarede på begge dele, at regeringen har overvejet og vil overveje erstatningsspørgsmålet.

De forskellige spørgsmål af teknisk art, der er rejst med hensyn til størrelsen af vandløbene – om det er 2, 3 eller 4 m – må ligesom de andre spørgsmål, der blev stillet, afklares i de videre praktiske arbejdsgange.

Jeg beklager, at jeg ikke nåede at besvare hr. Albrechtsens spørgsmål i første omgang. Jeg skal ikke gå for meget ind på den musiske verden i denne sammenhæng, men vil dog med hensyn til klaveret sige, at vi vel kan være enige om, at selv om klaveret ikke spiller, som jeg havde tænkt mig, er tonerne der stadig væk. Det bliver vel vores opgave nu i fællesskab at finde dem frem, så der kan stykkes en smuk melodi sammen og ikke en melodi, der skal vente ude i det lange tidsforløb, men at noget af det skal realiseres ret hurtigt.

Hr. Albrechtsen var også inde på spørgsmålet om økonomien i forbindelse med redegørelsen. Dertil vil jeg gerne sige følgende: som det allerede klart er fremgået også af denne debat, er det et enormt arbejde, der skal gøres med hensyn til vurderingerne, og der er en stor mængde uafklarede spørgsmål med hensyn til vurderingsgrundlaget. Da denne ordning er en frivillig ordning for den danske landmand, ved vi ikke, hvor mange der vil acceptere, at deres ejendom er marginaljordsejendom, og derfor kan vi heller ikke på nuværende tidspunkt binde os til nogle talstørrelser, og det er simpelt hen baggrunden for, at de ikke er med.

Endelig er der spørgsmålet om marginaljordernes størrelse. Her ryger vi ind i samme vanskelighed, for det forudsætter viden om, hvilke områder landmændene vil karakterisere som marginaljord. Men jeg kan godt sige,

at vi ved nogenlunde, hvor de findes. Det er de mindst dyrkningssikre jorder, vi har med at gøre, altså de tørre jorder og jord af ringe bonitet. Det vil som regel være de arealer, der først tages ud af traditionel intensiv drift, og de gennemførte pilot- eller projektundersøgelser bekræfter netop dette.

Der kan være andre typiske marginaljordsområder, f.eks. dem, der bruges til ekstensiv græsning og lignende, og det kan være vore ådale. De ekstensivt udnyttede eller udyrkede marginaljorder omfatter, som det er blevet nævnt her, omkring 250.000 ha fordelt over hele landet, og udviklingen i landbruget vil selvfølgelig blive afgørende for, hvor meget der må karakteriseres som værende det, der ikke kan udnyttes ekstensivt, fordi det simpelt hen ikke længere kan give føden til en landmand. Derfor vil priserne på korn, mejeriprodukter og kød være bestemmende for, i hvor stort et omfang vi får marginaljord.

Hr. Dohrmann var inde på spørgsmålet om min færden i går. Jeg bryder mig ellers ikke om at skulle stå til regnskab for min færden, men for at der ikke skal dannes myter, og ikke mindst på baggrund af, at hr. Damgaard Nielsen tog mit fravær opovre på mødet i Herning, må jeg sige følgende: nej, jeg var der ikke, og det var jeg ikke, fordi jeg var indkaldt til et vigtigt møde i regeringsregi i går kl. 9.30 angående det, vi nu skal debattere næstfølgende. Men for øvrigt ville det heller ikke have været særlig givtigt, om jeg havde været der, ud fra den betragtning, hvis vi vurderer den side af sagen, at det ikke havde været muligt at få ordet, da min parti-formand også var der.

For det andet kan jeg oplyse, at jeg har lyttet til samtlige indlæg på bånd, og det har jeg haft stort udbytte af, og det var vel meningen, at vi i regeringen skulle lytte og lære; det håber jeg også er tilgodeset på denne baggrund.

Hr. Dohrmann siger yderligere, at ministeren er ude af trit. Nej, det er han ikke, i alt fald ikke med Folketinget, heller ikke med befolkningen og heller ikke med dansk landbrugs tre ledere, der i fuld enighed med undertegnede på regeringens vegne afsluttede NPO-forhandlingerne, der førte til indsatsen for to år siden med hensyn til husdyrbruget. Der var ingen slinger i valsen, og der har heller ikke været nogen slinger i valsen med